

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 12—18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΗΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ, Μάρκ. 2: 1-12 7.30 πμ Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 6.30μμ Κατανυκτικός Εσπερινός, Ι.Ν Παναγία Ἀξιον Ἐστί
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΡΙΤΗ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ	8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΠΕΜΤΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ—Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ	6.00 μμ— Γ' Χαιρετισμοί της Παναγίας
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ἐβρ.4: 14-16, 5: 1-6 Ἑυαγγέλιο— Μάρκ. 8: 34-38, 9:1

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Εόρτασε την περασμένη Κυριακή, πρώτη της Μ. Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία μας το γεγονός της αναστηλώσεως των ιερών εικόνων ως Κυριακή της Ορθοδοξίας και σήμερα, επιτελεί την μνήμη του αγίου Γρηγορίου Παλαμά, λόγω της πολύ σημαντικής συμβολής του στη διατήρηση του ορθοδόξου δόγματος και της βασισμένης πάνω σε αυτό ορθοδόξου πνευματικής ζωής.

Ο άγιος Γρηγόριος καταγόταν από την Βασιλεύουσα. Γεννήθηκε το 1296 από γονείς εναρέτους και επιφανείς, τον Κωνσταντίνο και την Καλονή. Ο πατέρας του ήταν συγκλητικός, και κατόπιν έγινε μοναχός.

Ο Γρηγόριος ήταν επτά ετών όταν πέθανε ο ενάρετος πατέρας του, ο οποίος εμπιστεύθηκε τα παιδιά του στη προστασία του Θεοτόκου, την οποία και άφησε Επίτροπό τους. Ο άγιος μαζί με το θεϊκό χάρισμα της ευφυίας που είχε, επέδειξε και σπάνια επιμέλεια, με αποτέλεσμα σε μικρό χρονικό διάστημα να αποκτήσει κάθε επιστήμη και γνώση της εποχής του.

ΚΗΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ
Μάρκ. 2: 1-12

«Ίδων δέ ὁ Ἰησοῦς τήν πίστιν αὐτῶν...»

Τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς ἀφορᾷ στήν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν πού δίδεται μόνο ἀπό τόν Θεό καί καταδεικνύει τήν δύναμη τοῦ Ἰησοῦ πού θεραπεύει μέ ἕνα λόγο τόν παραλυτικό. Ὅμως ἐμεῖς θά ἐπικεντρωθοῦμε στόν ἀγῶνα τῶν τεσσάρων «βαστάζων» πού μετέφεραν τόν ἀσθενή ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ. Αὐτῶν ἡ πίστις ὑπῆρξε ἡ ἀφορμή τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ(Μαρ. 2,5).

Εἶναι παράδοξο, κατ'ἀρχήν, τό γεγονός ὅτι ὁ Κύριος δέν ἐθεράπευσε τόν παραλυτικό ὅταν τόν εἶδε καθελούμενο ἀπό τήν στέγη ἀλλά τοῦ ἔδωσε ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν: «Τέκνον ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Εἶναι προτιμώτερο γιά τόν ἄνθρωπο νά συμφιλιωθεῖ μέ τόν Θεό, καί αὐτό γίνεται διὰ τῆς μετανοίας-ἐξομολογήσεως, παρά νά ἰαθεῖ ἀπό μιά νόσο. Ἡ ἁμαρτία χωρίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό. Ἡ μετάνοια τόν συμφιλιώνει.

Τό κυρίαρχο γεγονός, λοιπόν, στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νά γνωρίσει τόν Θεό καί νά ἐνωθεῖ μαζί του. Αὐτός εἶναι ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου: ἡ θέωση. Τό μέγεθος τῆς εὐεργεσίας τοῦ Χριστοῦ στόν ἄνθρωπο συνίσταται στό ὅτι μέ τήν Ταφή καί τήν Ἀνάστασή του μᾶς ἀνοίξε ξανά τίς πύλες τοῦ Παραδείσου πού ἡ παρακοή τῶν Πρωτοπλάστων εἶχε κλείσει, προσέλαβε καί ἐθέωσε τήν ἀνθρώπινη φύση. Μερίμνησε ὅμως καί γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ του λέγοντας στούς μαθητές καί στήν ἀποστολική διαδοχή: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, ἄν τινων ἀφίετε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς».

Εἶναι, ὅμως, ἄξιο ἐιδικῆς μνείας τό γεγονός ὅτι τόν παραλυτικό τόν προσκόμισαν στό Χριστό τέσσερις ἄλλοι. Ἐπειδὴ δέν μπορούσε ὁ ἴδιος νά βαδίσει, αὐτοί τόν μετέφεραν «αἰρόμενο». Ἐπειδὴ ἦταν ἀδύνατο λόγω τοῦ ὄχλου νά προσεγγίσουν τόν Κύριο ἀνέβηκαν στήν στέγη καί «ἐξορύξαντες» τόν ἔφεραν στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ. Ποῖα πίστις εἶχαν οἱ τέσσερις, ποῖα ἀγάπη γιά τόν παραλυτικό! Τέτοια πού κανένα ἐμπόδιο δέν τοὺς σταμάτησε νά τόν παρουσιάσουν μπροστά στόν Χριστό. Πραγματικά, μέγα ὑπόδειγμα γιά μᾶς!

Ὁ παραλυτικός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ζεῖ στήν ἁμαρτία καί δέν μπορεῖ νά ἀντιδράσει προκειμένου νά σωθεῖ. Περιμένει ἄλλοι νά τόν ἄρουν. Κάποιοι πρέπει νά προσευχηθοῦν γι αὐτόν ξανά καί ξανά καί ξανά μέχρις ὧτου ἡ προσευχή τους θά τόν φέρει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ὁ Θεός σεβόμενος τό αὐτεξούσιο τοῦ πλάσματος του δέν μπορεῖ νά μᾶς σώσει χωρίς τήν συγκατάθεσή μας. Οἱ ψυχές, λοιπόν, αὐτῶν πού ἔχουν παραλύσει ἀπό τήν ἁμαρτία περιμένουν ἐμᾶς νά ἐνεργήσουμε. Ἡ δική μας προσευχή ἐνεργοποιεῖ τήν παρέμβαση τοῦ Κυρίου. Οἱ διαπνεόμενοι ἀπό ἀληθῆ φιλαδελφία προσεύχονται ἀλλά καί ἐνεργοῦν θυσιαστικά γιά τήν σωτηρία τῶν ἀδελφῶν. Μέ αὐτό τόν τρόπο ἐρμηνεύεται ἡ ρῆσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Θεοῦ συνεργοί ἐσμέν»(Α΄ Κορ. Γ,9).

Ἀντί νά δείχνουμε μέ τό δάχτυλο κάποιον ἀδελφό ὀφείλουμε νά δεόμεθα γιά τό φωτισμό καί τήν σωτηρία του. Ἀπόδειξη πνευματικῆς ἀνόδου εἶναι ὅταν θεωροῦμε «χρεωμένους» ἐπάνω μας ὅλους τους ἀδελφούς πού εἶναι μακριά ἀπό τήν πίστιν. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἀσκητές πού ἔχουν καθάρει τήν ψυχὴ τους μέ τήν ἄσκηση θεωροῦν τους ἑαυτούς τους ὡς τους πλέον ἁμαρτωλούς καί χύνουν δάκρυα γιά ὅλο τόν κόσμο. Ἔτσι ἡ εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με» ἀφορᾷ τόν κάθε ἄνθρωπο ἀπό τόν Ἀδὰμ μέχρι τό τελευταῖο πρόσωπο πού θά γεννηθεῖ σ'αὐτήν ζωὴ ἀλλά καί τοὺς ἀγεννήτους ἀκόμα, τὰ θύματα τῶν ἐκτρώσεων. Ἐάν ἀγαπᾷς μόνο αὐτούς πού σέ ἀγαποῦν πόσο διαφέρεις ἀπό τοὺς ἁμαρτωλούς; ἀναρωτήθηκε ὁ Χριστός. Ὅπως ὁ Θεός ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μέ τέλεια ἀγάπη ἔτσι ὀρισε σέ ἐμᾶς νά ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθρούς μας.

Κατά τόν Ἅγιο Σιλουανό τόν Ἀθωνίτη ἡ ἀγάπη στοὺς «ἐχθρούς» εἶναι ἡ εἰδοποιός διαφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ ὅποιαδήποτε ἄλλη διδασκαλία. Πολλοὶ ἀγαποῦν τόν Χριστό ἀλλά δέν πιστεύουν στοὺς λόγους του καί δέν τηροῦν τίς ἐντολές του. Ὁ Κύριος εἶπε «ὁ ἀγαπῶν με τηρεῖ τὰς ἐντολάς μου». Ἀπόδειξη ἀγάπης πρὸς τόν Θεό εἶναι ἡ ἐπιδίωξη ἁγίας ζωῆς. Οἱ ἄνθρωποι πού προσπαθοῦν νά ζοῦν κατὰ Χριστόν ἀπὸ φόβο(τὴν Κόλαση) ἢ τό συμφέρον(τόν Παράδεισο) ἔχουν λίγη ἀγάπη γιά τόν Θεό γιατί τό κίνητρό τους εἶναι προσωπικό. Ἀπόδειξη βαθύτερης σχέσης ἀγάπης πρὸς τόν Θεό εἶναι τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ «Προτιμῶ νά χαθῶ ἐγὼ γιά νά σωθοῦν οἱ ἀδελφοί μου». Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τό μόνο κίνητρο τελικὰ νά ζεῖς αὐτὴν τὴν ζωὴ.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στόν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένη ἡ δευτέρα Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ἀναφέρει ὅτι οἱ τέσσερις βαστάζοι τῆς παράλυτης ψυχῆς εἶναι «ἡ οἰκία κατάγνωσις, ἡ ἐξαγόρευσις τῶν προημαρτημένων, ἡ ὑπόσχεσις ἀποχῆς τῆν κακῶν, καί ἡ δέησις πρὸς τόν Θεόν». Κάθε ψυχὴ πού συνέρχεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἔχει ἐπίγνωση, ἐξομολόγηση, ἀπόφαση γιά ἐν Χριστῷ ζωὴ καί διαρκὴ προσευχή. Αὐτὰ νά ἀξιοιοῦμε κι ἐμεῖς νά ἀποκτήσουμε.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε, γιὰ νὰ χαρίσει ξανά στον ἄνθρωπο ἐκεῖνο, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸν προόρισε. Τὸν δημιουργήσε σύμφωνα με τὴ δική του εἰκόνα, διανοητὴ καὶ ἐλεύθερο, προορισμένο νὰ μοιάζει, δηλαδὴ νὰ ναι, ὅπως κι ὁ Δημιουργὸς του, τέλεια ἐνάρετος, πρᾶγμα κατορθωτό γιὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση...

Ἐπειδὴ τώρα, ὁ Θεὸς μας πρόσφερε τὸ ὕψιστο καὶ τὸ διαφυλάξαμε, χρειάστηκε νὰ κατέβει ἐκεῖνος στὸ χεῖριστο, δηλαδὴ στὴ δική μας ξεπεσμένη φύση, ὥστε νὰ μας ξαναδώσει, προσφέροντας καὶ ἐνεργώντας ὁ ἴδιος τὴν ὁμοία μ' αὐτὸν εἰκόνα καὶ Τὸν ἀρχαῖο προορισμό.

- Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός